

KURESAARE VABATAHTLIK
TULETÖRJUJATE SELTS.

PIDULAULUD.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKÖGU

„Saaremaa Kirjastus-Ühisuse“ trükk, Kuressaares.

Tuletõrjujate hümnus.

Seal sarwede hüüd ja kuulda abi taja:
Sest tuline leek on neelamas kõik!
Nüüd ülesse maast, meid on nüüd sinna waja,
Et ligemist peasta — peab jääma meil wõit!
Sest lehwigu me lipp, seal uhkelt suitsu sees,
Ta kiri seisab ifka me silmade ees —
Meid julgustab ta tunnil tähtsamal:
Et „Sumala auks — abiks ligemal!“

Ei meelita au, ei meelita meid kasu,
Ei kofku me ial raskuste eest!
See on meie õnn ja meie ainus tasu:
Kui peastame ligemist leekide seest!
Need sõnad kaswagu, mis lippu ehivad,
Me südamesse nüüd, mis meid nii ülendab
Ja julgustab meid tunnil tähtsamal:
Et „Sumala auks — abiks ligemal!“

See eesmärk ja siht meil jäägu ifka pühaks,
Et kaitseme ligemist ühijel nõul.
Ei maru, ei torm meid takistada juudaks,
Me töötame kuni meil raugenud jõud
Ei kalliks — hinda elu kui tules wõitleme!
Kui wõideldes me ise kord langeme,
Siis langeme ka tunnil tähtsamal:
Me „Sumala auks — abiks ligemal!“

Tuletõrjujate laul.

Wiisil: Kas tunned maad, mis Peipsi rannalt.

Kas tunned jeltši, kelle sarnast
Ei leia keegi kergesti,
Kes wõtab kiwri, kirwe warnast
Ja ruttab appi wahwasti.
Kas olgu sõber, waenlane,
See jeltš on kaitseks kõigile : , :
Kas olgu sõber, waenlane,
See jeltš on armsaks kaitseks kõigile.

Selts ifka walmis — õõjel walwal —
Et otse appi tõttama,
Kas ilmal heal, kas ilmal halwal, —
See „tulemeest“ ei takista.
Las' tuli hirmsast' ahwardab,
Ta tõttab, kui ka surma saab : , :
Las' tuli hirmsast' ahwardab,
Ta tõttab julgest', kui ka surma saab.

Kes kannab teiste kasuks waewa
 Ja rahu, terwist ohwerdab,
 See tõest' ära teenib taewa,
 Ja rahwa tänu pärandab.
 Ja hülgawam aumälestus
 On ligimehe armastus : , :
 Ja hülgawam aumälestus on
 On kristlik ligimehe armastus.

Ei tehta selles jeltfis wahet :
 Et Gesti, Wene, Saksa mees ;
 Ei sünnita siin seisus lahet,
 Üks siht ja soow on nende sees.
 Üks seadus walitseb neid kõik',
 Üks wäike, waba wennaliik : , :
 Üks wäike, wabameelne wennaliik.

Kui kõigil pool on mäss ja müli
 Ja wennad wihtawad üksteist.
 See Seltis ei tunne partei tüli,
 Sest omakasu kangel neist.
 See jeltfis kõlab ingli hääl,
 Et rahu olgu ilma pääl : , :
 See jeltfis kõlab ingli hääl,
 Et rahu olgu rahwal ilma pääl.

Mäen waimus — tahtwad jeltfi astu',
 Et waenutuld wõiks kustuta —
 Kes hüüab : sõbrad tulge wastu,
 Kõik ühel meelel koguna
 Siis rõõmsalt hõiskab rahwa juu :
 Me' „tulemehed“ elagu : , :
 Siis rõõmsalt hõiskab rahwa juu :
 Me' wapräd „tulemehed“ elagu !

S. Treffner.

Gestimaa mu isamaa.

Gestimaa, mu isama,
 Kuis mul armas oled ja!
 Murravad ka tormid, tuuled
 Sinu wiimsed tammepuud,
 Siiski hüüawad minu huuled :
 : , : Gestimaa, sul annan suud : , :

Gesti wapräd wanemad
 Mäelt waikselt waatawad,
 Peas on neil elukroonid,
 Wõidulaulud nende juus,
 Neil on kuninglikud troonid,
 : , : Kuldjed kandleb palmipuus : , :

Estimaa, ju mehe meel
Pole mitte jurnud weel!
Peab jurn ka rohket lõikust
Suure sõjakäraga:
Truuiks jääme isamaale
:,: Wiimse weretilgani :,:

J. Kuhlbars.

Soode laul.

Wiisil: Mu isamaa armas.

Wiiskümmend kahesja aastat
Siin jelle platsi pääl
Me igal aastal käime
Siin kõlab laulu hääl.

Me tulekaitse mehed
On jälle ühes koos,
Siin waene kui ka rikas,
Kõik siiski ühes nõus.

Kas paremat weel leida
On kuskil ilma pääl,
Kui ligemist wõib aita
Tal olla abiks tääl.

Kui kutsub järwe helin
Kas päewal ehk ka wõl
Meid armajamate jeltstist
Wõi pruundi kaenlast weel.

Siis jätame kõik maha,
Sest meil on püham töö;
Kui tuleleek küll kange,
Ei meie wäriše.

Kõik wiha, waen ja tüli
Meist ikka kadugu,
Ja armastus meil tõusku,
Ühendus kaswagu.

Kui siis kord ilmast peame
Me ära minema,
Siis Peetrus kutsub lahkest
Meid sinna elama.

Sest wennad tõstkem klaasid
Kõik täna rõdmuga,
Ja hiiudku noor kui wana:
„Mei' jelts see elagu!“

Ilus oled isamaa

Minge üles mägedele
Tuule õrna õhule!
Waatke alla oru põhja,
Üle lille hülguse!
Waatke, kuidas oja keerleb
Läbi luha läikiva!
Ja siis hüüdkte alla orgu!
Ilus oled isamaa,
Ilus oled, isamaa

Waatke, metsjad pilve poole
Tõstwad latwu uhtuses;
Kuulge, kuidas kaarik kohab
Lehkawates lehtedes!
Waatke jões, järwed läikwad
Metsas wirwendusega!
Ja siis hüüdkte hõiskdes metsa:
Ilus oled isamaa,
Ilus oled isamaa!

Waatke, rohke ruffis hällib
Uhte nurme nõlwadel!
Tõu wili tõutab anda
Rohket saaki jügil!
Wiljapuude okste otjas
Hilgwad anded iluga!
Ja siis hüüdkte üle nurme:
Ilus oled, isamaa,
Ilus oled, isamaa!

Waatke, karja lustipidu
Leherikkas lepinkus!
Kuulge karjalaste laulu
Wasta heikjas wõsitus
Waaata, kuidas kõrgel wõlwiil
Taewas helgib sinaga!
Ja siis hüüdkte taewa poole:
Ilus oled, isamaa,
Ilus oled isamaa!

Dr. M. Weste.

Kuldrannate,
Mil jõuab laew ju kaldale!
Ju wara kalli koiduga
Su poole wõtsin purjeta,
Silm süski kallast weel ei näe
Siit üle kõrge laintemäe.

Kuldrannate,
Mil jõuab laew juu kaldale!
Sijn alles wõdras filmapiir,

Et läigi ranna siniwiir
Säält üle elumere wee
Kus löpneb minu laewatee.

Kuldrannake,
Mil jõuab laew ju kaldale!
Ma ohtan siin kui wäfind lind,
Et waitne elumure pind
Ja torm ei laewa lendes a'a —
Nüüd hilja sinu randa saan.

Kuldrannake,
Mil jõuab laew ju kaldale!
Ma ohtueha paiste sees
Siind näen finitamas ees!
On siiski raske elutee —
Pea jõuab laew mul üle wee.
Udo Reinwald.

Soome wiis, A. Kunileid.

Isamaa hiilgawa pinnala paistab
Kodu mul kaunike, kallike!
Isamaa sinawa wõlwila waat'wad
Wilkwad koidud meil orusse.

Dilalalala! j. n. e.
Ditse ja haljenda eestlaste maa.

Kukulind kaunisti kõrwu meil kostab,
Aratab ülesse looduse,
Helinal õhud ja hääled meil hiiüdwad,
Helinal tungiwad südame.

Dilalalala j. n. e.
Ditse ja haljenda eestlaste maa.

Waewamas isamaa waim meil wahel,
Looduses liitumas lennula,
Siida ei leina wõdi wangisfa wiibi,
Õõisika ja helise, õnnis juu!

Dilalalala j. n. e.
Ditse ja haljenda eestlaste maa.

Soome keele järele U. Koidula.

Pea ditsend roosid, pea ditsend nelgid,
Pea ditsend lill „ära-unusta-mind“.

Sest, sõbrad, ütlen ma:
Koorus on ilus aeg,
Koorus ei tule iial tagasi!
Ei tule, tule ta,
Ei iial tule ta,
Koorus ei tule iial tagasi!

Meil aias kaswab üks marjapõõsas,
Sää! märjast nõrgub fõrd walmis wiin.
Sest hüüan weel üks fõrd j. n. e.

Üht neidu kannist, kel sinisilmad,
Ma armsaks pean nii lõpmata!
Sest hüüan weel üks fõrd j. n. e.

Ära joo sina wiina, ära joo sina õlut,
Ära käi sina tihti kõrtsi teel!
Sest hüüan weel üks fõrd j. n. e.

Wiisil: Sää! Läänemere kalda päält.

Oh tere lõbus Heinakuu!
Sull' laulab kõige rahwa suu;
Ka meigi siin teeme häält,
Siit wana, armsa koha päält.

Oh! koht küll wana — rahwa suus,
Ja meile iga aasta uus;
Siin näitab loodus oma tööd,
Siin wiibikime päewad ööd,

Kes täna koos siin oleme,
Kõik aega targast pruukige;
Sest kes wõib julgest ütelda,
Et homme priske, terve ta!

Ka meie wäikse jeltsi seast
On hauda kantud mõnda meest,
Kes läinud aastal meiega
Siin ühes wõisid hõifata.

Siin wana, armsa tamme all
Kätt andkem sõbral — kallimal.
Siin unugu kõik pahandus
Ja südant täitku armastus.

Mei' jeltsis hoidkem ühendust
Küll pitka meelt ja kannatust;
Kõik kohust täitkem hoolega,
Head tehkem ligemisel ka.

Kui iga tulekaitse mees
Ses mõttes elab ilma jees,
Siis diget rada sammub ta
Läab rõõmsast üksfõrd magama.

TARTU ÜL KOOLI
RAAMATUKOGU

